

Coloniernes Navne.	Antal af Slaver.	Gjennemsnitsværdi pr. Hoved.			Gjennemsnits- erstatning pr. Hoved.		
Tabago	11,621	45	12	$\frac{1}{2}$	20	3	$7\frac{1}{4}$
St. Lucia	13,348	56	18	7	25	3	4
Trinidad	22,359	105	4	$5\frac{1}{4}$	50	1	$1\frac{1}{4}$
Guyana	84,915	114	11	$5\frac{3}{4}$	51	17	$1\frac{1}{2}$
Gode Haab	38,427	73	9	11	34	11	$7\frac{3}{4}$
Mauritius	68,613	69	14	3	31	10	6
	780,993						

De franske Colonier.

Loven af 30te April 1849 bestemmer Erstatningen i Anledning af Negrenes Frigivelse i de franske Colonier til en Rente af 6 Millioner 5 pCt. Renter (altsaa capitaliseret 120 Millioner Francs i Statsobligationer) samt et contant Beløb af 6 Millioner Francs, at betale 30 Dage efter Lovens Forkyndelse. Fordelingen af disse Beløb mellem de forskellige Colonier skeer paa følgende Maade:

	Frø.	Ct.
Martinique	1,507,885	80
Guadeloupe og underliggend Der	1,947,164	85
Guyana	372,571	88
Réunion	2,055,200	25
Senegal med Tilliggende	105,503	41
Nosfibé og Sainte-Marie. . . .	11,673	81
	6,000,000	=

Grundsætningerne for Beløbets Fordeling i hver enkelt Coloni og de fornødne Beviisligheder's Tilveiebringelse fra de forhenværende Neger-Cieres og deres Creditorers Side skal bestemmes ved Reglementer af Republikens Præsident, som derover forinden indhenter Statsraadets Betænkning. Det contante Beløb af 6 Millioner kan uddeles til Bedkommende i Colonierne, uden at Creditorerne kunne forhindre det, naar den Berettigede stiller Caution eller giver Anviisning paa den ham til-

kommende Rente for Gældens Beløb med Renter. Af de 6 Millioner Renter, der skulle løbe fra 22de Marts 1849 og hvorfor Indskrivningsbeviser skulle udleveres Bedkommende at regne fra 1ste October 1852, naar deres Rettighed dertil er godtgjort, skal i Colonierne Guadeloupe, Martinique og Réunion en Stenedeel tilbageholdes for at danne Laanes og Discontokasser i disse Colonier, imod at Bedkommende erholder Actier i disse Kasser for det tilbageholdte Beløb. For dette Afdrag ere de Erstatningsberettigede fritagne, hvis hele Erstatningssum ikke overstiger 1,000 Francs. Enhver Afhændelse af Bedkommendes Ret til Erstatning, der er gaaet forud for Loven af 30te April 1849, kan fra Sælgerens Side opheves som ugyldig, mod at tilbagebetale Rjøbesum, Renter og Omkostninger.

Ligesom fornævnte Lov har bestemt, at de Slaver skulde undtages fra Erstatningsberegningen, der vare indførte til de franske Colonier sildigere end Loven af 4de Marts 1831, som aldeles forbød Slavehandelen, saaledes var det ogsaa under Forhandlingerne om denne Sag fra alle Sider antaget, at Erstatning kun bør tilstaaes for de arbejdsdygtige Individer eller dem, der vare over 5 og under 60 Aar gamle. Antallet af de emanciperede Slaver i samtlige franske Colonier i Vestindien, Guyana og Afrika og deres Priisværdi indeholdes i efterfølgende Fremstilling: